

інноваційного розвитку агропромислового виробництва / В.А. Кунднус // *Економіка сільськогосподарських і переробляючих підприємств*. – 2012. - № 2. – С. 56 – 62.

11. Анциферова О. Саморегулювання розвитку кооперативних і інтеграційних процесів / О. Анциферова // *Економіка сільського господарства Росії*. – 2011. - № 1. - С. 54 – 61.

РОЗВИТОК ВИРОБНИЦТВА МОЛОКА В ПОЛТАВСЬКІЙ ОБЛАСТІ

*Миколенко І.Г., к.е.н.,
Полтавська державна аграрна академія*

У ході трансформації економіки нашої країни, економічних криз та кардинальних змін в аграрному секторі економіки, непрості ситуація склалася як в аграрному виробництві в цілому, так і на ринку молочних продуктів. Переважна більшість підприємств молокопродуктового підкомплексу не встигає здійснювати організаційно-економічні перетворення виробничої діяльності адекватній змінам навколишнього середовища. Значно змінилися темпи виробництва молока в окремих зонах і категоріях господарств, міжрегіональні та міждержавні зв'язки, пов'язані з реалізацією продукції галузі. Нездатність господарювати в нових умовах, низька платоспроможність населення призвели до збитковості більшості підприємств, що виробляють та переробляють молоко.

В сільськогосподарських підприємствах Полтавщини виробляється біля 14 % загальнодержавного обсягу молока. В 2011 році область серед регіонів України по поголів'ю великої рогатої худоби та корів та по виробництву молока в сільськогосподарських підприємствах займає 1 місце. Що стосується статистичних даних по виробництву молока, то вони мають позитивну динаміку. Станом на 1 січня 2012 року в усіх категоріях господарств Полтавської області поголів'я великої рогатої худоби складало 267 тис. голів, в тому числі корів – 136 тис. голів. В сільськогосподарських підприємствах поголів'я корів складає 68 тис. голів. За 2011 рік проти попереднього в сільськогосподарських підприємствах збільшилось поголів'я корів – на 3%.

Поголів'я корів в ОСГ населення з 2004 р. забезпечувало майже половину обсягів виробництва. Це є значним резервом по

подальшому створенню мініферм з виробництва молока та кооперативів із заготівлі молока в приватному секторі.

Що стосується поголів'я корів в аграрних підприємствах, можна сказати, що у області переважає крупно товарне виробництво молока, адже найбільшу питому вагу – 33% складають підприємства із поголів'ям від 500 до 1000 голів, 60 % – з поголів'ям 100 - 300 голів.

Одним із напрямів зниження собівартості продукції є оптимізований рівень і поглиблення концентрації і спеціалізації виробництва, що сприяє повнішому використанню виробничо-комерційного потенціалу, збільшує вихід продукції за одиницю робочого часу, зменшує матеріальні витрати на виробництво.

Важливим чинником зниження собівартості та росту рентабельності виробництва молока є комплекс заходів, спрямованих на підвищення продуктивності худоби та нарощування обсягів виробництва. Доведено, що і за сучасних складних умов можна знизити собівартість і забезпечити рентабельне виробництво молока, довівши продуктивність корів до нормативних надойв.

За 2011 рік в усіх категоріях господарств вироблено: молока 725,4 тис. тонн (103 % до минулого року). В сільськогосподарських підприємствах області вироблено: молока 315 тис. тонн (104 % до минулого року). Основними виробниками молока залишаються господарства населення, якими у 2001 р. вироблено молока 411 тис. т, що на 31% більше ніж аграрними підприємствами (рис. 1).

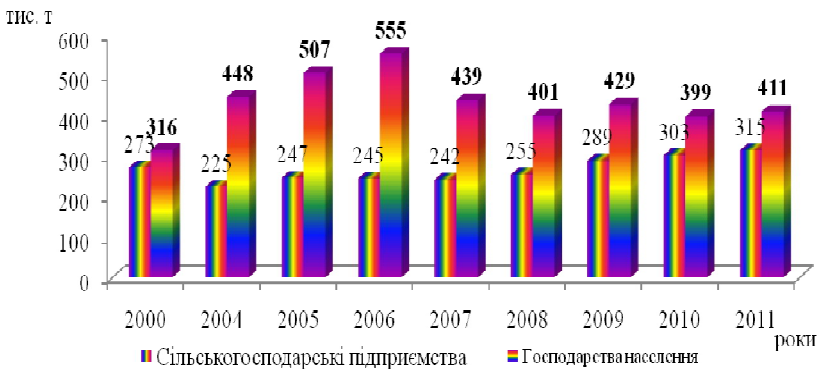

Рис. 1. Динаміка виробництво молока за категоріями господарств Полтавської області у 2000-2011 рр., тис. т*

* за даними Головного управління статистики в Полтавській області

В ході виконання нашого дослідження нами визначено Безпосередньо обсяг виробництва продукції молочного скотарства залежить від низки факторів (рис. 2).

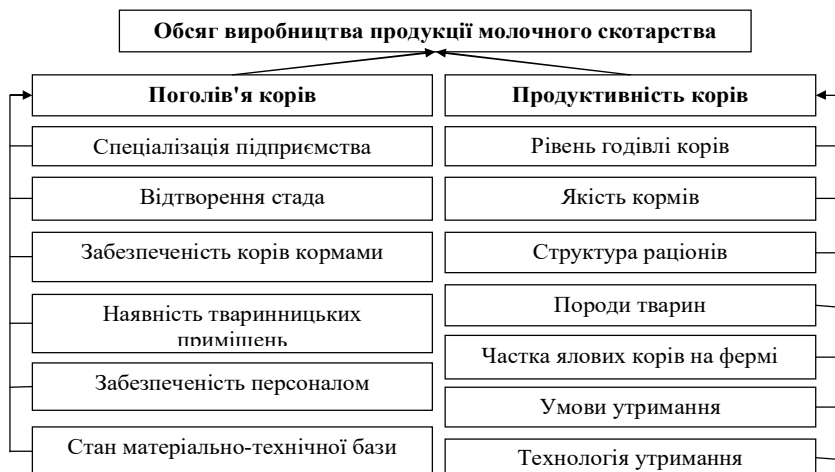

Рис. 2. Система чинників, що впливають на обсяг виробництва продукції молочного скотарства*

* узагальнено автором

Як показують дослідження, успіх у виробництві молока забезпечується комплексним і системним вирішенням проблем: кадрових, селекційних, кормових та технологічних, адже продуктивність тварин на 50% залежить від рівня та якості годівлі, на 20% – від селекційно-племінної роботи, решта визначається господарським підходом до справи.

ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ СИСТЕМИ ЗРОШЕННЯ НА ПІВДНІ УКРАЇНИ

**Ніценко В.С., к.е.н., доцент,
Одеський державний аграрний університет**

Південний регіон України характеризується сприятливим тепловим режимом і є найбільш привабливим з точки зору інвестування в модернізацію і розбудову зрошувальних систем.